

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského na neverejnom zasadnutí v Bratislave 17. marca 2010 v trestnej veci obvineného **J. K. pre pokus zločinu vraždy** podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr. zák. a iné, vedenej na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 5 T 68/2007, o dovolaní, ktoré podal obvinený J. K., zastúpený obhajcom JUDr. Ing. B. P., PhD., advokátom v Banskej Bystrici, proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. decembra 2008, sp. zn. 5 To 286/2008, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. K. **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici z 24. júna 2008, sp. zn. 5T 68/2007, obvinený J. K. bol uznaný za vinného zo spáchania pokusu zločinu vraždy podľa § 14 ods. 1, § 145 ods. 1 Tr. zák. a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., a to v podstate na tom skutkovom základe, že

v B. v reštaurácii 16. februára 2007 po predchádzajúcej hádke Z. C. priložil pod sánku revolver, ktorý mal v nelegálnej držbe, a výstrelom mu spôsobil strelné poranenie krku a tváre, pričom však zranený pre rýchlu zdravotnú pomoc týmto nepodľahol, ale v dôsledku toho bol liečený a práceneschopný viac ako šesť mesiacov.

Okresný súd podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 37 písm. f/, písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 7, § 41 ods. 2 Tr. zák., uložil obvinenému trest odňatia slobody na devätnásť rokov, na výkon ktorého tohto podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Obvinenému bolo ďalej podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. uložené ústavné protialkoholické ochranné liečenie, podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. tiež ochranný dohľad a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj trest prepadnutia veci (revolveru).

Obvinený podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný nahradiť V. sumu 303 862 Sk a poškodený Z. C. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody bol odkázaný na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania obvineného J. K. rozsudkom z 2. decembra 2008, sp. zn. 5 To 286/2008, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o ochrannom dohľade a treste prepadnutia veci.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému J. K. podľa § 76 ods. 1 a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na jeden rok s podmienkami uvedenými v § 77 ods. 1 Tr. zák.; zároveň podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného J. K. zamietol.

Obvinený zastúpený obhajcom proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ktorým sa domáhal, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona, napadnutý rozsudok zrušil a prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

V dovolaní bolo poukázané na skutkové okolnosti prípadu, pričom bol vyslovený názor, že nebol zistený motív konania obvineného pri inkriminovanom skutku a subjektívna stránka posudzovaného pokusu obzvlášť závažného zločinu vraždy. Dovolateľ rezumoval, že sudy nesprávne vyhodnotili zistené okolnosti a konanie obvineného vo vzťahu k Z. C. mali posúdiť ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., čo by malo viesť aj k zmierneniu režimu výkonu uloženého trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné, že bolo podané oprávnenou osobou, v stanovenej lehote a predpísaným spôsobom, pričom boli splnené jeho podmienky a má predpokladaný obsah (§ 368 ods. 1, § 369 ods. 2 písm. b/, § 370, § 372 až § 374 Tr. por.), ale neboli naplnené jeho dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Je potrebné pritom uviesť, že podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podstatou podaného dovolania je námietka, že súdy prvého a druhého stupňa skutkový stav nezistili dostatočne, resp. že zistené skutočnosti nesprávne právne vyhodnotili, a to vo vzťahu k pokusu zločinu vraždy. Tieto okolnosti sa skúmajú na hlavnom pojednávaní a v konaní o odvolaní, ale nie je možné ich posudzovať v konaní o dovolaní. Bráni tomu ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého Najvyšší súd v tomto konaní správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže skúmať a meniť.

Najvyšší súd v dovolacom konaní skúma len prípadné závažné porušenie zákona vymedzené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. a nie je možné toto považovať za konanie o ďalšom riadnom opravnom prostriedku v konaní o dovolaní ako o mimoriadnom opravnom prostriedku ex lege sa sledujú iné ciele a nie je v ňom možné posudzovať dostatočnosť vykonaných dôkazov, resp. ich hodnotenie.

Určitou výnimkou by bolo len to, ak by vykonanými dôkazmi neboli naplnené zákonné znaky skutkovej podstaty posudzovaného deliktu. Výstrel zo zbrane priloženej pod sánku inej osoby nedáva však možnosť pochybovať o nesprávnom použití zákona v rozhodovanej veci, resp. uvažovať o spôsobení ujmy na zdraví z nedbanlivosti, čo sledovalo podané dovolanie.

Najvyšší súd na tomto základe rezultuje, že v rozhodovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd však musí konštatovať, že rozsudkom krajského súdu došlo k porušeniu ustanovenia § 319 Tr. por., keď odvolanie obvineného proti rozsudku okresného súdu bolo zamietnuté ako nedôvodné. Krajský súd totiž v určitom rozsahu uznal odvolanie za dôvodné (a to správne), keď na jeho základe napravil chybu rozsudku okresného súdu. Ten uložil obvinenému ochranný dohľad, ale v rozpore s ustanovením § 78 ods. 1 Tr. zák. nestanovil dĺžku tohto ochranného opatrenia, čo napravil krajský súd svojim rozhodnutím. Odvolací súd však môže rozsudok súdu prvého stupňa revidovať len na základe odvolania a pokiaľ tak postupuje, nie je zároveň legálny záver, že tento opravný prostriedok je v celom rozsahu nedôvodný.

Svojim spôsobom ide o porušenie procesného predpisu formálneho charakteru (výrok napadnutého rozsudku o zamietnutí odvolania podľa § 319 Tr. por. je nadbytočný a zároveň nesprávny), ale toto pochybenie nemá vplyv na meritum veci. Zároveň je potrebné

konštatovať, že náprava takého pochybenia ani v dovolacom konaní nie je možná z titulu legislatívnej absencie primeraného zákonného ustanovenia pri určení dôvodov tohto mimoriadneho opravného prostriedku (§ 371 Tr. por.); napokon je potrebné vziať do úvahy aj to, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené (§ 385 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd preto, len upozorňujúc na uvedené pochybenie, po zistení, že nie sú naplnené dôvody podaného dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., toto podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. marca 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová